

היה מוכן תיקימילחמה בארון זמן רב ועתה נפתח. המטרה הראשונה שנבחרה הייתה שמואל אחיו, ראש המועצה המקומית ג'ריבנה, איש סיעת למיפנה במפד"ל ומנאמניו הקרובים ביותר של משה בן-נח, האיש החזק של בורג במפד"ל.

אל חבר המועצה המקומית בג'ריבנה, שלמה גולן, הועבר חומר רב על דרכי העברת כספי המועצה המקומית למוסדות דתיים שאינם קשורים למועצה ושאין נמצאים כלל בתחום שיפוטה. גולן, שנבחר למועצה המקומית בג'ריבנה מטעם רשימה משותפת לליכוד ולמפד"ל, פרש לאחרונה ממנה והתפקד בשורות המערך. ההנחיות לגולן היו ברורות לגמרי. לא להעביר את החומר למפלגות שאליו היה קשור בעבר, המפד"ל והליכוד, וגם לא להעביר אותו למפלגתו החדשה, המערך, וזאת נדי ש-הדבר לא יראה כחלק ממילחמת-הבחירות המערך-ליכוד. גולן העביר את החומר ל-ח"כ שולמית אלוני.

נתיבות

ובית ז'בוטינסקי

לדני היתה הסיכוי הטוב ביותר לאברחצירא. מבלי שהיא ידעה, הש-תמש בה שריהדות למילחמתו בבורג. איש אינו יכול לחשוך באלוני באהדה

יו"ר פולידאנו בורג הבטיח הסברים

לאחד הצדדים הלוחמים בתוך המפד"ל, אלוני ידועה כשונאת המיסוד הדתי על כל גווניו. היתרונות של אלוני לגבי אבר-צירא ברורים. הוא ידע שהיא תעשה כל מאמץ כדי להביא לפיצוץ הפרשה החדשה. אלוני נלחמת בשיניה על המקום בכנסת הבאה, וכל פרשה כזו מוסיפה לה קולות. אברחצירא, כמו רבים אחרים, יודע שהיא מחוננת בחוש יחסי ציבור מנולה.

אחרי שאלוני ירתה את היריה הראשון נה והעבירה למיטרה חומר מוסמך על העברת כספים ממועצה-המקומית למוסדות דתיים, שאינם קשורים כלל במועצה-המקומית, היתה הקרקע מוכנה להעברת חומר נוסף. הפעם היה הצינור יושב-ראש ועדת-ביקורת-המדינה של הכנסת, ח"כ שמואל טולידאנו, משי.

טולידאנו צריך עתה נושא ציבורי איתן ומהימן כמו אוויר לנשימה. אחרי פרשת דודו הלוי, שבה יצא טולידאנו כשהוא מוכה ומוכס מהבחנה הציבורית.

אנשיו של אברחצירא העבירו בדרכים עקיפות חומר רב לטולידאנו. החומר הי-מוסמך והמתועד הוכיח את שיטת העברת הכספים של משרד-הפנים בראשותו של בורג. החומר התייחס ל-21 מועצות מקו-מיות ועיריות, ביניהן עיריית תל-אביב.

טולידאנו שלח אז מברק לראש-הממשלה שבו מחה על כך שהשכ"כ קיבל הוראות שלא לחקור בפרשת ההתנקשויות בראשי-הערים, כפי שטען העיתונאי הלוי ב,וואשינגטון פוסט. בניו השתמש בטוילי-דאנו בפרשה זו, לעג ונזף בו מעל בימת-הכנסת והביא את טולידאנו להתנצל מעל הבימה.

שריהדות אברחצירא (משמאל) עם מנכ"ל המשרד שרייבר האם מיתקפת-הנגד תעזור

שטייב לקבל שני מיליוני לירות נוספים ולהעבירם למוסדות בירושלים. טולידאנו קפץ על החומר כמוצא שלל רב. הוא כבר הודיע שהוועדה שבראשה הוא עומד לא תעסוק עד לבחירות בשום נושא אחר מלבד ההקצבות של משרד-הפנים. אם אכן יממש טולידאנו את איומו, ואם ימשיך החומר לזרום אליו, מה שסביר להניח, יהפך טולידאנו לכוכב אמצעי-התיקשות בחודשים הקרובים, והפרשה עשויה להבטיח גם לו את מקומו בכנסת.

מלמד, איש המפד"ל, הודה אף הוא בהעי-ברת יותר משיבעה מיליון לירות מתקציב המועצה שלו למוסדות בלתי-מוכרים וכי-עט בלתי-מוזוהים. ראש-עיריית תל-אביב, שלמה ("צ'יצ") להט, נזכר לפתע שהוא מעביר 30 מיליוני לירות למוסדות בעלי זהות מפוקפקת ו-מיהר להצהיר לעיתונים, אחרי שהפרשה התפוצצה, שהוא הורה לעכב את העברת הכסום, עד שתתברר הצדקת ההעברה. בידי טולידאנו גם עדות של אברהם

נזריה, צפת, קרית-שמונה והמועצות הי-מקומיות ג'ריבנה, מזכרת-בתיא, מעלות ונתיבות, שקיבלו הקצבות ממישרד-הפנים כדי שיעבירו אותן למוסדות ואירגונים דתיים שונים. בשיחות שלא לציטוט טענו ראשי ערים רבים שניתן להם להבין שאם הם לא יקבלו את ההסדר, תפגע ההקצבה הישירה שלהם ומישרד-הפנים יתנכל להם. למרות חששם של ראשי העיריות וה-מועצות-המקומיות מנקמת מישרד-הפנים, הצליחו אנשי אברחצירא להעביר חומר

ח"כ גזאם (עם אסירים בכלא) מי יחזיל לגלגל ?

ריבית

כמענק

מ בט שיטחי בחומר מגלה שתי שיטות להעברת כספים למוסדות, וככל הנראה גם לאישים פרטיים. מישרד-הפנים היה מודיע למועצה-המקומית שהוא מגדיל את ההקצבה שלה בסכום מסוים, וזאת בתנאי שהיא תעביר את הסכום ל-גורמים ציבוריים, לאנשים ולעיתים גם לתובות-דואר. במיקרים שבהם תמה ראש-המועצה-המקומית או סירב, הוא קיבל רמזים עבים ביותר על כך שגם ההקצבה הרגילה שלו תפגע. מלבד המקרה של גיבשטיין ושמיר לא ידוע על מקרים בהם סרבו ראשי עיריות או מועצות לנהוג כך. דרך אחרת היתה מתוחכמת עוד יותר. מישרד-הפנים היה מעביר תקציב נוסף למועצה המקומית כדי שתעביר אותו הל-א. אולם המישרד הסכים להשאיר את סכום הכסף בידי המועצה-המקומית במשך כמה חודשים. כך אירע, ככל הנראה, במקר-רה של בית ז'בוטינסקי. נתיבות קיבלה את הכסף ב-1 באוקטובר בשנה שעברה ובהסכמת מישרד-הפנים העבירה אותו ל-בית ז'בוטינסקי רק ב-1 באפריל השנה. בתנאי האינפלציה של היום שווה כסף הניתן למשך חצי שנה כמעט את ערכו הנקוב.

בורג עצמו יצא לוואשינגטון, לא לפני שתקף בצורה חריפה ולא עניינית את אלוני ושלא איומים מוטוים לעברו של טולידאנו. "כשאשוב, אענה על כל שאלה", הבטיח בורג. אך נראה שלא רק בורג יצטרך להשיב על שאלות. עתה ברור לכל שעם פתיחת תיבת-פנדורה קיימת אפשרות שתחשף הי-שיטה כולה. אם אכן תחקור המיטרה ב-פרשת הקצבת הכספים של מישרד-הפנים, יהיה מי שידיאג למסור חומר למיטרה על כל משרד ממשלתי ועל מוסדות ואישי ציבור רבים. מקורבי בורג כבר רמזו שהבא בתור יהיה מבחינתם מישרד-החקלאות.

אלוני, ראש-עיריית קרית-שמונה לשעבר, המפרט בדיוק את השיטה של מישרד-הפנים בהעברת כספים. אלוני כועס על כך שהודח עלידיו בורג ומצא בפרשה זו עילה להתנקם בו. שתי עדויות אחרות, בעלות אופי הפוך, נמצאות אף הן בידי טולידאנו. האחת של ראש-עיריית ראשון-לציון, חנניה גיבשטיין, המוכן לספר כיצד הופעלו עליו לחצים לקבל כספים נוספים לתקציב העיריה שלו ולהעבירם למוסדות שאינם קשורים בעיריה, והשניה של ראש-המועצה האזורית תמר, חבל סדום, משה שמיר, שסיפר כיצד קוצץ תקציבו אחרי

רב לטולידאנו. התיק של ג'ריבנה מלא מיסמכים. חבר-מועצת עיריית באר-שבע, בנץ כרמל, הודה בפה מלא שהשיטה עובדת גם בבירת הנגב. ראש-המועצה-המקומית נתיבות, שלום דינו, סיפר שהוא אולץ להעביר כספים לבית ז'בוטינסקי בתל-אביב, לעיתון נוער דתי ולאירגון נשים דתי שאינם קשורים כלל לנתיבות. ראש-המועצה-המקומית מזכרת-בתיא הי-דה שקיבל הוראות ברורות ממישרד-הפנים להעביר כספים למוסדות שלא שמע עליהם מעולם ושאינו יודע היכן הם. ראש-המועצה-המקומית ראש-העין, יוסף